

Sana Uzanan Yol

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 11 Eylül 2021

“Acı yok; intizar yok; eskide kaldı hasret
Devrini tamamladı endişe, korku, hayret
Zaman biziz; mekân biz; imkânsıza yok imkân
Ömrün ne sonundayız, ne de henüz başında

İçim sensin bu ilde; dışım sensin Rûveyda
Rûveyda, ben sendeyim; sen bendesin Rûveyda...
Bu ağıtı öldüğün için söylemiyorum
Sen ölmedin Rûveyda; at vuruldu; ben öldüm.” (N. Genç)

Rengi nedir aşkın?
Rakımı nerede saklıdır bunca telaşın?
Fırar ettiğim bir yelde saklıdır benim ölümsüz na'şım
Derinlerde yüzüyorum kendimi bildim bileli
Devasa bir ayraçla kırıyorum yüreğimi
Tam da ortadan.

İşte tepside sunuyorum ruhumu
Balyalarca kâğıt ve acı
Efemine gölgeler ise isyan içinde
Aşkın mekânısın sen
Zemzem suyuyla yıkanmış her matem
Hücum edense kan değil yüreğime
Yaralı sözcükleri aşk ile sevgi ile diktiğim.

Mazhar olduğum gecede saklısın
Fıganımdaki yasın da tekrarı
Hüznüme b/andığım yol yorgunu geceler
Fırası bir kıvılcımım ben
Yeri geldiğinde içime esen rüzgâr
Baştabibi evrenin mademki Lokman Hekim
Hurra, yalnızlığım
Kulp taktığım rüyalarım
Aşk ile neşreden
Yüzümdeki eksik gülümsemem

Sevdalandığım her vakit illa ki
Şafak saydığım bin bir gizem.

Hazanın uğrak yeri yüreğim
Hicranın mütalaası elden geldiğince
Hicabın ertesi sadece kendime
Misafiriyim de bu hanın
Kapısı açılmadı henüz
Geldiğinde vakit nasıl olsa
Arkama bakmadan kaçacağım.

Bir düş' sün sen
Düşkünlüğümse sana
Sedef kakmalı nazarlık gibi gözlerimden uzanan yolsa
Sadece sana.

Mihrabımsın.
Mıntıkam.
Mimarı bu sevdanın.
Yeşile çalan gözlerimde ısrarlı bir acı nemalandığım
Hoşbeş yüklü bir cümleden
Sökün eden hecelerle yatıp kalktığım gecem gündüzüm.